

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA	
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177	Letna naročnina, Italija Lir 28.000
PODUREDNIŠTVO	Letna inozemstvo Lir 40.000
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna inozemstvo, USA dol. 30
	Poštno čekovni račun: štev. 11234499

Leto XXXVIII. - Štev. 22 (1902)

Gorica - četrtek, 29. maja 1986 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Poklicanost in poslanstvo laikov Radosti in bridkosti Cerkve *Boleč povratek*

Povsod, kjer je malo duhovnikov in redovnikov, pa tudi tam, kjer jih še ne manjka, se ob molitvi za duhovne poklice poraja tudi misel na laike v Cerkvi. Mar niso tudi laiki polnovredni udje božjega ljudstva? Kdo pa zanje moli in prosi?

Dostikrat se nanje misli, ko so potrebni. Pa imajo tudi oni v Cerkvi besedo in odgovornost, ki jim je dana po krstu, po birni. Ali niso duhovniki le preveč zaverovani sami vase in mislijo, da imajo le oni besedo v Cerkvi, ponosni na nedotakljivost svojega mnenja in prepričanja, v stalni skušnjavi po gospodovanju?

Zakaj ne priznavati laikom v svetu in Cerkvi polnoletnosti in samostojnosti? Brez laikov danes apostolsko delo v svetu ne gre. So namreč področja, do katerih imajo dostop samo oni in so zanje odgovorni, ker so le zanje.

To so vprašanja in poudarki, ki odmevajo po širnem svetu. Zato je razumljivo, da je sv. oče Janez Pavel II. sklical škofsko sinodo, ki bo jeseni 1987 razpravljala o temi: Poklicanost in poslanstvo laikov v Cerkvi in v svetu 20 let po koncilu. Ta sinoda bi morala biti že letos jeseni, pa so škofje prosili papeža, naj sinodo odloži za eno leto, da se bodo nanjo bolj temeljito pripravili.

KDO SO LAIKI?

Laik pomeni v Cerkvi krščenega, ki je kot tak temeljno posvečen in deležen življenja samega Boga ter je član Cerkve. Ni predstavnik sveta, v katerem bi se samo duhovniki uresničevali kot Cerkev. Laik ima v Cerkvi svojo aktivno funkcijo in svojo odgovornost. Ta njegova funkcija je deležnost pri odrešitvenem poslanstvu Cerkve; za to poslanstvo ga ni določila Cerkev, marveč Gospod sam.

Ce je laikom lasten svetni značaj, to ne pomeni, da se le njihova dejavnost obrača na svet; saj je vsa Cerkev naravnana nanj. Laiki so poklicani predvsem k temu, da po njih Cerkev postaja pričujoča in dejavna na tistih krajih in v tistih okoliščinah, kjer more Cerkev samo po njih postati sol zemlje. Tako je vsak laik že zaradi darov, ki jih je prejel, priča in hkrati živo orodje poslanstva Cerkve.

V svoji funkciji so laiki poklicani k polnosti krščanskega življenja in k popolnosti ljubezni. V svojem poslanstvu so notranje povezani s Kristusom življenjem in poslanstvom. Hodijo za njim z nedeljenim srcem in s popolno predajo samega sebe. Imajo delež na Kristusu duhovniški službi, kraljevski in preroški, h kateri spada pričevanje življenja in moč besede. Dane so jim karizme, tudi nje giblje notranji Duh, tudi oni oznanjajo sedanjo milost in bodočo slavo ter živijo, v najpristnejšem pomenu besede, evangeljsko življenje Cerkve.

Kdaj se bo v naših vernikih prebudila zavest, da smo vsi med seboj bratje in sestre, da smo vsi deležni Kristusove duhovniške, preroške in kraljevske službe in da moramo zato vedno poskušati živeti tako, kot nas je učil Kristus?

NOVI ZAKONIK O LAIKIH

Cerkveni zakonik na dolgo govori o Cerkvi kot božjem ljudstvu. In božje ljudstvo postanejo verniki, ki se s krstom včlenijo v Kristusa. Po božji ureditvi so v Cerkvi med verniki posvečeni služabniki, ki se v pravi imenujejo tudi kleriki; drugi pa se tudi imenujejo laiki.

Zakonik nadalje našteva dolžnosti in pravice vseh vernikov ter še posebej dolžnosti in pravice vernikov laikov. Nekaj teh sem že naštel, dodajam še nekaj.

Zakonik pravi: Laiki, ki jih tako kakor vse vernike Bog po krstu in birni določa za apostolat, imajo na splošno, posamezni ali povezani v združenjih, dolžnost in pravico prizadevati si, da bi božje oznanilo odrešena spoznali in sprejeli vsi ljudje po vsem svetu; ta dolžnost jih še posebej veže v tistih okoliščinah, kjer samo po njih ljudje lahko slišijo evangelij in spoznajo Kristusa.

Laiki imajo tudi to posebno dolžnost, da vsak po svoji zmožnosti časno uredi-

tev stvari prepojiijo in spopolnijo z evangeljskim duhom in tako na poseben način v urejanju teh stvari in izvrševanju svetnih nalog dajejo pričevanje za Kristusa.

Tisti, ki živijo v zakonskem stanu, so po svoji poklicanosti posebno dolžni, da z zakonom in družino pripomorejo h graditvi božjega ljudstva. Ker so starši dali otrokom življenje, imajo zelo težko dolžnost in pravico, da jih vzgajajo; zato je prva dolžnost krščanskih staršev oskrbeti otrokom krščansko vzgojo po nauku, ki ga uči Cerkev.

Verniki laiki imajo pravico, da se jim v zadevah svetne službe prizna tista svoboda, ki pripada vsem državljanom. Laiki, ki se izkažejo za sposobne, so primeri, da jih posvečeni pastirji prizamejo v tiste cerkvene službe in naloge, ki jih po pravnih predpisih lahko opravljajo. Laiki, ki imajo potrebno znanje, izkušnost in ugled, so sposobni, da so pastirjem Cerkve v pomoč kot izvedenci ali svetovalci.

Da bi laiki mogli živeti po krščanskem nauku in ga tudi sami oznanjati ter, če je potrebno, branili, in da bi pri apostolatu lahko sodelovali, imajo dolžnost in pravico pridobiti si tako poznanje tega nauka, ki je primerno lastni sposobnosti in zmožnosti vsakega posameznika.

ODLOK O LAIČNEM APOSTOLATU

18. novembra 1965 je drugi vatikanski koncil sprejel daljši odlok o laičnem apostolatu. Sklepa spodbuda tega dokumenta se takole glasi: Cerkveni zbor torej vse laike v Gospodu goreče roti, naj se Kristusovemu glasu, ki jih v tej uri še posebej nujno vabi, in nagibanju Svetega Duha radi odzovejo s plemenitim in pripravljenim srcem.

Mladini je to vabilo na poseben način namenjeno, naj to čuti in naj ga sprejme z veseljem in z velikodušnostjo. Po tem cerkvenem zboru namreč sam Gospod znova vabi vse laike, naj se vedno tesneje z njim zedinjajo in naj čutijo kot svoje, kar je njegovega, ter se pridružijo njegovemu odrešenskemu poslanstvu. Znova jih pošilja v vsako mesto in vsak kraj, kamor hoče sam priti, da se bodo v raznih oblikah in načinih enega samega apostolata Cerkve, ki ga je treba nenehno prilagajati novim potrebam časa, izkazali kot njegovi sodelavci, vedno bogati v delu Gospodovem; vedoč pri tem, da njihov trud ni prazen v Gospodu.

DR. LOJZE ŠKERL

Okrožnica o Sv. Duhu

Papež Janez Pavel II. je 18. maja na binkoštni praznik napovedal izid nove okrožnice, ki bo posvečena Sv. Duhu: »Želim vam še povedati, da sem pripravil okrožnico o Sv. Duhu. Izšla bo 30. maja. Nisem hotel, da bi šel binkoštni praznik mimo, ne da bi krščanski skupnosti povedal vnaprej to novico. Okrožnica se začneja z besedami iz nicejsko-carigradske veroizpovedi: Gospod, ki oživlja. Sestavlja neke vrste trilogijo z okrožnicama O božjem usmiljenju in Clovekov Odrešenik. To je trinitarična trilogija. Novo okrožnico, pripravil sem jo za dobro Cerkve, izročam Svetemu Duhu.«

Spomenik Pavlu VI.

Na pobudo msgr. P. Macchija, ki je bil 25 let tesen sodelavec kasnejšega papeža Pavla VI. je bil v soboto 24. maja slovesno razkrit spomenik omenjenemu papežu, delo kiparja Bodinija. Kip je iz bron, visok 6 metrov in tehta 4 tone.

Spomenik stoji ob svetišču na Monte di Varese, ki je bilo pok. Montiniju tako zelo drago. Ko je bil nadškof v Milanu, ga je obiskal kar trinajstkrat, od tega šestkrat peš. Kip naj bi izražal hvalečnost temu papežu in obenem slavil Mater božjo kot Mater Cerkve.

Pri razkritju so bili navzoči kardinali Martini, Casaroli in Stickler, več škofov, ministra Andreotti in Zamberletti ter številni predstavniki oblasti. Milanski nadškof Martini je govoril o Pavlu VI. in o naslovu »Marija — Mati Cerkve«, ki ga je zadnji koncil podelil Mariji.

Tudi Andreotti je z izbranimi besedami proslavil papeža Montinija, se ustavil pri njegovih razgovorih, poslanicah in dokumentih. Zlasti je omenil bolečino Pavla VI. ob spoznanju, da je italijansko ljudstvo, uradno katoliško in krščeno, v referendumih o razporoki in splavu zavrglo krščanska načela.

Ob peti obletnici atentata

Papež Janez Pavel II. je ob spominu na peto obletnico atentata nanj na trgu sv. Petra v Rimu (bilo je 13. maja 1981), ob obisku bogoslovnega semenišča v Rinu izjavil: »To je zame dan, ko mi je Bog pokazal svojo moč in milost. Gotovo je to storil po svoji Materi na zelo pomemben dan.«

Porast števila bogoslovcev

Statistični urad Apostolskega sedeža je objavil uradne podatke o številu bogoslov-

cev v katoliški Cerkvi. Najbolj razveseljuje je gotova novica, da število duhovniških kandidatov po močnem upadanju v sredini sedemdesetih let sedaj stalno raste. Tačas se na duhovništvo pripravlja po vsem svetu več kot 80.000 študentov teologije. Leta 1975 jih je bilo več kot 60.000 in leta 1980 vsega skupaj 66.000.

Posebno močan porast je opaziti v afriških državah, Indiji in Južni Koreji, čeprav v slednjih dveh katoliško vero izpoveduje manjšina ljudi.

Tudi v industrijsko visoko razvitih državah gre na bolje. Število bogoslovcev iz leta 1984 - 3.142 je že preseglo število bogoslovcev iz leta 1970 - 3.111, ko je začelo v ZRN iti navzdol z duhovniškimi poklici.

Največ bogoslovcev je na Poljskem: kar 7.727. Opazno se je povečalo njihovo število na Vzhodu: na Madžarskem se je leta 1984 pripravljalo na duhovništvo 340 fantov, štiri leta prej »le« 270, na Češkoslovaškem pa jih je bilo 403, leta 1977 pa le 242.

Kardinal Tomašek o položaju domače Cerkve

Kardinal František Tomašek, nadškof v Pragi, je zastopstvu avstrijske Ljudske stranke, ki ga je obiskalo v Pragi, omenil zapleteni položaj v Cerkvi na Češkoslovaškem. Avstrijec je prosil, naj bodo solidarni s to Cerkvijo: »Kristjani na svobodi naj ne pozabijo ogroženih kristjanov.« Kardinal je gostom povedal, da je več duhovnikov v zaporu, da številni ne smejo opravljati svojih dušnopastirskih dolžnosti.

Zaradi vseh teh ukrepov in omejenega števila bogoslovcev v semeniščih je trenutno kar 1.131 župnjak z enim samim duhovnikom, le tri škofije imajo rezidenčnega škofa.

Prav tako primanjkuje verske literature. Hvaležen je, ker ta prihaja iz tujine. Cerkveno glasilo Katoličke novine izhaja brez njegovega nadzora in mu je zato leta 1982 odvzel cerkveno dovoljenje za tiskanje. Kljub temu izhaja naprej kot cerkveni list in se širi med katoličani.

Priznati je treba obstoj ukrajinske Cerkve

Kardinal Myroslav Lubachivsky, poglavar ukrajinske katoliške Cerkve v tujini, je ob 40-letnici lažne sinode, ki je na pritisk sovjetskih oblasti marca 1946 izglasovala vključitev ukrajinskih katoličanov v rusko pravoslavno Cerkev, uradno postavil zahtevo sovjetskim oblastem, naj priznajo obstoj katoliške Cerkve v Ukrajini. To so dolžne storiti »v moči sklepne listine konference v Helsinkih in sklepov madridske konference o evropski varnosti in sodelovanju«.

Preganjeni kristjani

»Fides«, tiskovna služba Kongregacije za razširjanje vere, je te dni objavila poročila, kako se kristjanom v nekaterih državah slabo godi. Vsaj dvajset misijonarjev in duhovnikov je bilo lani zaradi vere ubitih v Afriki. Poročilo dalje omenja »one molka«. Kristjani se ne oglašajo na Kitajskem, v Kampučiji, Vietnamu, Laosu, Severni Koreji. Pa še v številnih drugih deželah morajo kristjani zaradi svojega verskega prepričanja in spolnjenja verskih dolžnosti marsikaj pretrpeti, čeprav je v večini državnih ustav razglašena svoboda veroizpovedi.

V poročilu je mogoče brati, da so posebnim preganjanjem izpostavljeni misijonarji v Južni Afriki, Angoli, Mozambiku in Madagaskarju. V Čadu, Etiopiji, Ugandi, Burundiju ne trpi Cerkve samo zaradi domačih političnih napetosti, temveč tudi zaradi omejevanja njene oznanjevalne in dobrodelne dejavnosti. Indija je sicer znana po svoji tradicionalni strpnosti, toda tudi tu deset milijonov kristjanov nižjih kast trpi zapostavljanje in družbeno razločevanje. »Skrajnostne hindujske organizacije pa podpihujejo sovraštvo zoper Cerkve in hujskajo k izgonu misijonarjev«.

Jelena Bonner, žena sovjetskega fizika in Nobelovega nagrajenca Saharova je zapustila Boston v ZDA, kjer je bila na zdravljenju in preživela šest mesecev v družbi svoje hčerke, otrok in vnukov. Ob prihodu v Evropo je tri dni ostala v Franciji, 28. maja je odšla v Oslo (Norveška), od tam v London, nazadnje pa v Rim, odkoder bo 2. junija odpotovala v Moskvo. Pred svojim odhodom iz ZDA je tiskovni agenciji Associated Press dala izjavo, v kateri je med drugim rekla:

»Vračam se k možu v mesto Gorki. Skupaj z njim moram prebiti še štiri leta konfinacije, morda še več. Kot možu mi ne bo dovoljeno zapustiti kraja ali govoriti s kom. Težko se je povrniti k življenju brez svobode. Težko se bom zopet navadila na policista pred vrati najinega stanovanja ali na policista, ki mi bo sledil na cesti, težko bo življenje, v katerem bom izpostavljena skritim prisluškovalnim napravam. Zlasti pa me je strah pred osamljenostjo, ko bom oropana možnosti biti povezana z mojimi otroki in z zunanjim svetom. Bojim se, da bodo moji svojci spet prejimali lažne telegrame in razglednice, ki naj bi jih poslala midva. Prosim, ne verujte nobeni novici o nama, če je ne bodo potrdili moji otroci.«

Ljubezen do domovine

»Državlani naj gojijo do domovine velikodušno in zvesto ljubezen, vendar brez duhovne ozkosti« (GS 75, 4).

Slovenci v Italiji smo narodna manjšina. Kot taki imamo dvojno dolžnost: ljubiti svojo domovino, tj. svoj narod, svoje ljudstvo in mu ostati zvesti. »Vendar brez duhovne ozkosti«, tj. brez kake narodne mrznje do drugih, zlasti ne do sodržavljanov, ki govorijo drugačen jezik in imajo drugačno kulturo. Do države, v kateri živimo, pa smo dolžni lojalnost državljanov.

Ob naši lojalnosti pa je tudi država dolžna lojalnost do same sebe, tj. do svoje ustave, v 6. členu zagotavlja zaščito narodnih in jezikovnih manjšin. Te lojalnosti do nas Slovencev italijanska republika še vedno ni izpričala, ker ni še izdala zaščitnega zakona za našo narodno skupnost. To ji ob njeni 40-letnici ni v čast.

Makedonski pravoslavci pri sv. očetu

V vatikanskih muzejih so odprli razstavo makedonskih ikon. Za to priložnost je prispelo v Rim posebno odposlanstvo makedonske pravoslavne Cerkve, ki ga je vodil metropolit Timotej iz Avstralije. Sv. oče je odposlanstvo sprejel v posebni avdienci.

Prav tako je v posebni avdienci sprejel kulturno delegacijo FLR Jugoslavije, ki ji je načeloval akademik Matej Matevski in ki je prav tako prišla na slovesno odprtje razstave. Delegacijo je spremljal jugoslovanski poslanik v Vatikanu Stefan Cigoj.

■ Sv. oče je v torek 20. maja sprejel 300 škofov iz cele Italije, ki so prišli v Rim na spomladansko zasedanje ter z njimi sodeloval v baziliki sv. Petra. Med drugim jim je dejal, da sodoživlja njih upe in skrb in da se zaveda težav, s katerimi se italijanska Cerkev v teh dneh sooča. Prepričan je, da postaja moralno vprašanje glavni problem današnjega časa, zaradi česar bo treba mobilizirati vse zdravne sile ljudstva, da se zavrne grožnje po samouničenju, ki so vedno bolj prisotne v italijanski družbi.

■ Italijanski državni predsednik Cossiga je 26. maja obiskal Pavio, kjer si je ogledal več vzgojnih zavodov, bil na univerzi, se sestal s poslovniki na sedežu trgovinske zbornice, nazadnje pa še obiskal slavno kartuzijo, ki pa je sedaj v rokah cistercijanov. Cossiga je priložnost izrabil za omembo bližnje 40-letnice republike. Naj povemo, da bo letos 2. junij spet dala prost dan, kar bodo Italijani seveda izrabil za množične izlete.

Odličja deželne Slovenske skupnosti

Na nedavnem deželnem kongresu v Gorici je deželno vodstvo Slovenske skupnosti podelilo številna odličja svojim zaslužnim ljudem — nekdanjim izvoljenim predstavnikom, kandidatom in javnim ter kulturnim delavcem. Odličja so prejeli naši ljudje iz goriške, triške in videmske pokrajine. Tu prinašamo njih imena in motivacije.

Goriška. Albin Sirk, ravnatelj, član bivše komisije Cassandro in javni delavec ter večkratni kandidat; Viktor Prašnik, kulturno-prosvetni delavec in kandidat; Zora Piščanc, pisateljica in večkratna kandidatka; Remo Devetak, dolgoletni načelnik svetovalske skupine v Sovodnjah; v spomin Emilu Valentinčiču, političnemu in kulturnemu delavcu; Mirko Spacapan, prvi deželni predsednik SSK in kandidat; Dušan Brajnik, kulturni delavec in kandidat.

Tržaška. Laura Abrami, ravnateljica in večkratna kandidatka; Zala Besednjak, zasluzna podpornica samostojnega slovenskega nastopanja; Janko Jež, ravnatelj, urednik in občinski svetovalec in odbornik v Nabrežini; Karlo Guštin, dolgoletni občinski svetovalec na Repentabru; Just Lavrenčič, prosvetni delavec in večkratni kandidat; Alojz Milič, dolgoletni svetovalec na Repentabru; Ivo Kralj, dirigent in večkratni kandidat; v spomin Stani Kopitar, pro-

svetni delavki še iz časov fašističnega zatiranja; Stanko Skrinjar, šolnik in sindikalist ter večkratni kandidat; Milan Ražem, javni delavec iz dolinske občine; Ladi Rebula, dolgoletni občinski svetovalec v Zgoniku; Stanislav Soban, šolnik in sestavljalec osnutka SSK za globalno zaščito; Marta Požar, prosvetna delavka; Maks Sah, ravnatelj in politični ter kulturni delavec; Mario Zahar, večletni svetovalec v Dolini; Bogomil Zobec, večletni svetovalec v Dolini; Miro Žigon, dolgoletni svetovalec v Zgoniku.

Videmska. Salvatore Venosi in Mario Garjup za desetletno skrb za slovenski pouk v Kanalski dolini in za kulturno-prosvetno delo; Božo Zuanella kot predstavnik slovenskih Čedermacev in župnik v Trinkovem Trčmunu.

Tudi pravoslavni imajo težave

V Črni gori, v občini Bijelo Polje so vaščani v Brzavi želeli obnoviti razpadajočo pravoslavno cerkev sv. Tomaža, Predsednik krajevne skupnosti je na to pristal. Toda kmalu so se oglasile »socialistične snage« z občine v Bijelom Polju in prepovedale, da bi se cerkev obnovila.

Do kdaj bo sanjovlja kaknega zabitega partijca veljala za voljo ljudstva?

Prispevek k zagonetni tragediji

STANKO VUK IN OF

Ko se je poleti 1942 tudi na Primorskem razvil delovanje OF, je Stanko Vuk bil že v zaporu v Fossanu. Za obstoj in delovanje OF je zvedel od žene Dani, ki ga je obiskovala, in tudi iz drugih virov, saj je bila partizanska propaganda zelo živa po vsej Italiji, kjer so bili slovenski vojniki in zaporniki.

Dokler je delo OF gledal od daleč samo iz poročil, je bil gotovo navdušen zanj, kot skoro vsi slovenski Primorci po Italiji. Informiran je bil tudi o tem, da je vstala opozicija zoper OF, da so se formirale domobranske enote.

Kot Primorec, ki je od daleč gledal na dogajanje doma, je obsojal vsako opozicijo zoper OF. Zato je povsem razumljivo, da je ženi pisal iz zapora: »Bog ne daj, da bi me iz zapora rešila bela garda ali kdo podoben. Rajši umrem tukaj.« Tako so tedaj mislili vsi Slovenci po italijanskih zaporih in po italijanskih kasarnah. Toda vprašujem se, kako je Stanko Vuk reagiral, ko je prišel iz zapora in zvedel za celotno nastopanje OF pri nas po 8. septembru 1943.

Ko je npr. prišel v Miren, je zvedel, da so partizani ustrelili mladega prof. Cirila Sinigoja, narodno zavednega fanta in sovaščana; nadalje, da so odvedli in likvidirali mlado Vero Lestana, ki je v domači vasi vodila Marijin vrtec, prirejala z otroki nastope v župnijski dvorani; potem da so odvedli in ustrelili domačina Bogomila Klančiča in Venčka Stanto.

Slo je za njegove sovaščane, ki so skupaj z njim bili stebri slovenske zavesti v Mirnu in daleč ne kaki fašisti. Kako so nanj vplivala vsa ta in slična dejanja partizanov na Primorskem, komaj so prišli iz gozdov in prevzeli oblast? Ali si ni on drugače predstavljal svobode, ki smo Primorci o njej sanjali in po njej hrepeneli? Ali se ni v njegovi duši zavednega Slovenca in krščanskega človeka porodil dvom in odpor nad takšnim početjem?

Vprašujem se zato, ker poznam usodo nekega drugega njemu podobnega fanta. Gre za Jožka Schiffa.

USODA AKADEMIKA JOŽKA SCHIFFA

Jožko Schiffo je bil doma iz Vrtojbe iz revne družine. Sprva se je zaposlil kot brivski pomočnik v Gorici. Toda živa je bila v njem želja po učenju. Zato se je vpisal na italijansko gimnazijo kot privatist ter napravil maturo v juliju 1940.

Kot študent se je družil z drugimi slovenskimi dijaki v Gorici in okolici, zahajal na sestanke, izlete in podobno, kot omenja dr. A. Sfilijoj v svoji knjigi Boj Slovencev pod fašizmom.

Po maturi se je vpisal na medicinsko fakulteto v Sieni. Toda ob velikih aretacijah 1940-41 so aretirali tudi njega. Sodili so mu v drugi skupini takratnih obtožencev in sicer v Rimu. Kazen je prestopal v Fossanu skupaj s Stankom Vukom in drugimi Primorci. Oseba, ki je Schiffa dobro poznala, mi je povedala, da je bil v zaporu sprejet v komunistično partijo.

Ko je prišel iz zapora približno tako kot Stanko Vuk, se je ustavil v Gorici, da se orientira. Odločil se je, da gre v partizane. Pred odhodom je raznim prijateljskim osebam v Gorici zaupal: »Grem v partizane, a jim bom povedal, kaj mislim.« Namreč, da ne ravna prav, ko pobijajo razne slovenske zavedne ljudi.

Odšel je na Trnovo in se tam prijavil k partizanom. Toda čez čas smo zvedeli, da so ga s Trnovega poslali na komando v Renče, po poti pa so ga nekje pri Renčah pihili. Povedal jim je, kar je mislil, oni pa so storili, kar so mislili. Partija ni priznala št. in ni trpela opozicije.

Jožko Schiffo je bil komunist idealist, kot veliko tedanjih slovenskih komunistov na Primorskem, ki niso bili ne v Moskvi ne v mednarodnih brigadah v Španiji. Komunisti so poznali iz knjig in iz propagande in ne v njegovi stalistični praksi.

USODA STANKA VUKA

Ob usodi tega fanta sem se zamislil, ali ni bilo podobno tudi s Stankom Vukom? Ko je prišel iz zapora in se v Mirnu seznanil z vso resnico OF, je imel razgovor z Alešem Beblerjem na Vojškem kot mi je zagotovila verodostojna oseba v Gorici. Aleš Bebler pa je bil v tistem času civilni in vojaški poverjenik Centralnega komiteja KP za Slovensko Primorje.

F. Tomizza pravi, da je Stanko Vuk imel razgovor tudi z Jožetom Vilfanom. Tu se vprašujem, kaj so si v teh razgovorih povedali. Ali jim je Stanko Vuk povedal, kaj misli? Po analogiji z J. Schiffom bi sklepal, da jim je tudi Stanko Vuk povedal, kaj misli; morda je celo izrekel kako kritiko na račun njihove politike na

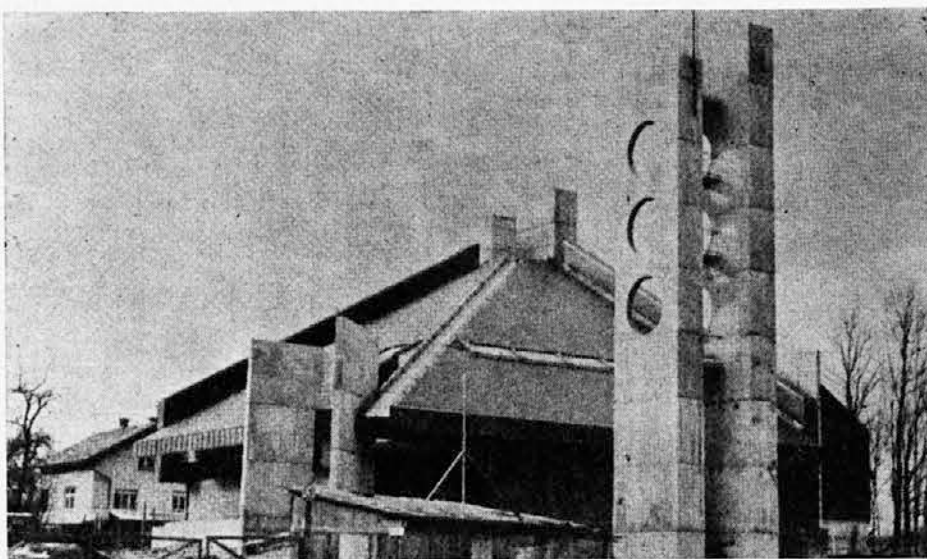
Primorskem. Ker je bil odkrit in zgovoren človek, veren kristjan in pošten narodnjak, v vesti ni mogel odobravati vsega, kar so takrat partizani počeli na Primorskem kot tega ni mogel I. Schiffo.

Če je v teh razgovorih Stanko Vuk res kaj podobnega iznesel, potem je partizansko vodstvo logično sklepalo, da Stanko Vuk ni zanesljiv element in da utegne vnesti v partizanske vrste razdor in zgago. Boljše to preprečiti, so menili. In so sklenili njegovo likvidacijo. Killerjev (najetih morilcev) jim takrat v Trstu ni manjkalo, kot jih danes ne manjka Libiji in Siriji.

V luči podolomitske politike komunistične partije Slovenije in partizanske politike OF pri nas po 8. septembru 1943 se mi zdi moja hipoteza sprejemljiva in verodostojna. Potrjuje jo tudi ljudski glas, ki je vedno trdil, da je likvidacija Stanka Vuka in njegove žene Dani naročila KPS. Ponavljam pa, da je to le podmena, hipoteza, kot je ona F. Tomizza, da je umor zagrešila »črna roka«. Morda pa bodo tisti, ki vedo, če so še živi, premagali strah in bodo povedali resnico, da bo konec uganjbanjem.

K. Humar

Nova cerkev v Radencih

Cerkev sv. Cirila in Metoda v Radencih je od lani lepo napredovala. Gradbena dela so končana. Svetišče že ima svojo zunanjo obliko. Lepa je. Zdaj je treba cerkev opremiti še znotraj, da bo dostojna za božjo službo: oltar, orgle, sedeži, spovednice, umetniški križ in podoba slovanskih apostolov Cirila in Metoda. In še zunaj: primerna ureditev za lep dostop do cerkve.

Vse to zahteva ogromne vsote. Premnogi so gradnjo s svojimi darovi že podprli. Prispevali so svoj kamen ali kamenček. Graditelji so za vsak dar iskreno hvaležni. Vsak večer se molí pred mašo skupno s farani rožni venec za vse dobrotnike, vsako soboto pa se zanje opravi sv. maša.

Kdor bi želel tudi pri nas pomagati novi cerkvi v Radencih, naj pusti svoj dar v Gorici na upravi našega lista, v Trstu pa v knjigarni Fortunato. Toplo se priporoča in iz srca zahvaljuje salezijanec Franc Levstek, župnik v Radencih.

Zapoznali poklici

Zgodovina priča, da so se dolga stoletja javljali škofom za posvečenje mladeniči, ki so že dokončali visokošolske študije. V preteklem stoletju pa so začeli odpirati posebne zavode za študente srednjih šol z namenom, da se v njih vzgajajo bodoči duhovniki.

Takšni zavodi so bili pri nas Alojzijeve, v Ljubljani pa zavod sv. Stanislava v Šentvidu. Poleg tega pa še mala semenišča, kot je v Gorici začel nadškof Sedej. Iz teh zavodov so res prihajali duhovni poklici v prav lepem številu. Od 1935 do 1950 je bilo vsako leto od 5 do 10 novih maš samo v delu škofije, ki je ostal pod Italijo. Skoro vsi novi mašniki so prišli iz malega semenišča.

Potem je sistem zavodov in malih semenišč polagoma odpovedal in število poklicev je padlo. Oglašati pa so se začeli poklici odraslih, tj. fantov, ki so dokončali univerzo ali se nanjo vpisali in se potem odločili za bogoslovje. Ta pojav je drugod bolj viden kot pri nas; zapoznali poklici povsod rastejo. Če prištevamo še 11.000 stalnih diakonov, ki duhovnikom pomagajo v dušnem pastirstvu, smemo gledati v prihodnost božjega kraljestva na zemlji z nekim optimizmom.

Američani so verni ljudje

Ugledni dnevnik Washington Post je objavil izsledke ankete o vernosti Američanov, po kateri naj bi 95 % prebivalcev

OKNO V DANAŠNJI SVET

V sklopu vsedravnega zborovanja vseh manjšinskih in jezikovnih skupnosti, ki zahtevajo zase od rimskega parlamenta okvirni zaščitni zakon, je obiskala Rim tudi enotna delegacija Slovencev ter bila sprejeta pri predsedniku senata Fanfaniju. Slednjemu je priporočila, naj senat pospeši svoj postopek za odobritev globalnega zaščitnega zakona, glede katerega kaže vlada prav malo prave politične volje.

V okviru prizadevanj severnoameriške vlade, da skrepi svoja konzularna predstavništva v tujini, je bil tudi Trst vključen med sedem prekomorskih predstavništev, ki bodo zaprta. O tem sklepu je ameriški državni tajnik Shultz že obvestil konzula v Trstu. Dosedanje konzularne pristojnosti bodo prenesene v konzulat ZDA v Milanu, del dejavnosti pa bo neposredno prevzelo ameriško veleposlaništvo v Rimu.

V Rimu poteka 17. demokrščanski kongres. Odprl ga je s svojim poročilom glavni tajnik stranke Ciriaco De Mita. Krščansko demokracijo je predstavil kot edino veljavno alternativo komunistom. Vmesne laično-socialistične stranke dejansko ne morejo nastopati neodvisno, saj

se lahko naslanjajo le na en ali drugi model. KD naj bi bila v bodoče nosilka novih idej in novih pobud, zlasti na področju gospodarstva, socialnega skrbstva in tehnologije. Zvestoba Sev. Ameriki in Atlantskemu paktu ostaja eden stebrov stranke. Odprtja kongresa se je udeležil tudi ministrski predsednik Craxi. Poleg ploskanja pa je doživel obilico žvižganja in kričanja. Očitno ne uživa kaj dosti simpatij pri demokrščanski bazi.

Na trgu pred poslansko zbornico v Rimu je prišlo do demonstracij vseh jezikovnih manjšin v Italiji. Demonstranti so protestirali proti zavlačevanju postopka za sprejem ustreznega zakona, ki bi bil podlaga za šolske in druge ukrepe v prid ohranjanja jezikovnih manjšin. Demonstrantom se je solidarno pridružila tudi večja skupina Slovencev iz Benečije ter predstavništvo mladih Slovencev iz Trsta in Gorice.

Parlamentarne volitve na Nizozemskem so utrdile dosedanje sredinsko desno povezavo, ki jo vodi dinamični krščanski demokrat 47-letni R. Lubbers. Njegova stranka je postala relativno najmočnejša v poslanski zbornici ter napredovala od 45 na 54 sedežev. Do sedaj so imeli relativno večino socialdemokrati. Ti so sicer tudi napredovali od 47 na 52 sedežev, a to ni bilo dovolj, da bi ostali prvi. Vladni zavetniki liberalci so sicer nazadovale, a jim to ob uveljavitvi krščanskih demokratov ni škodilo. Vladna večina je 81 sedežev na 150. Veliki poraženci so komunisti, ki so bili od leta 1972 vedno zastopani v parlamentu. To pot so izgubili vse tri poslance in nehali obstajati v zbornici. Tudi to dosti pove.

Moskva ne namerava plačati odškodnine zaradi radioaktivnega onesnaženja v sosednjih državah, je rečeno v tedniku »Novoje vremja«, kajti »ni bilo neposrednih nevarnosti za krajevno prebivalstvo, kaj šele za sosednje države«. Tudi kmetijski pridelki iz Sovjetske zveze niso radioaktivni. Kdor to trdi, je sovražno razpoložen proti SZ in njenim zaveznikom.

Britanska predsednica Thatcherjeva je po 38 letih obstoja izraelske države kot prva vladna predsednica Vel. Britanije uradno obiskala Izrael, da se z judovski voditelji pogovori o možnostih za mir na Bližnjem vzhodu in o mednarodnem terorizmu. Ob svojem prihodu v Jeruzalem je izjavila, da nikdar odnosi med obema državama niso bili tako dobri kot sedaj.

RAZNO

Dejavnost vatikanskega radia

V letu 1985 je radio Vatikan oddajal redno v 34 jezikih. Med temi so tudi amharški, hindi, tamilski, tigrski in vietnamski. Občasno je oddajal med drugim tudi v danščini, v jeziku ibo, lingala, malgaščini, svahili, čiluba in joruba.

Medtem ko je oddajal v slovenščini 14-krat na teden, je oddajal v švedščini le štirikrat, prav tako v hindi jeziku, v norveščini pa enkrat na teden. Največkrat je oddajal v angleščini (10-krat), francoščini (74), portugalsščini (48), italijanščini (44) in kastiljanščini (42).

Poljski škofje o splavu

Poljski škofje so na zasedanju v Cestohovi pozvali vlado, naj ob 30-letnici zakonitve splava ta zakon ukine. Vse ljudi dobre volje na Poljskem pa opominjajo, naj se bolj odgovorno zavedajo božje zapovedi: Ne ubijaj.

Katoličani naj se zavedajo, da je »ubijanje nerojenega življenja hud greh in prinaša cerkveno kazen izobčenja«. Tistim nosečnicam, ki so v težavah, bo Cerkev tudi v prihodnje pomagala. Dejavnije bo poskrbela za spoznavanje naravnih načinov urejanja rojstev in odgovornega načrtovanja družine. Končno pa škofje v izjavi poudarjajo, da je vsa poljska družba odgovorna za blaginjo družine.

Opozorilo čilskih škofov

Čilska škofovska konferenca je pred papeževim obiskom v Čilu (ta je predviden v prihodnjem letu) posvarila pred politično zlorabo tega apostolskega potovanja. Janez Pavel II. ne bo obiskal prebivalcev Čila, da bi podprl vlado oziroma opozicijo, piše stalni svet škofovske konference v svoji izjavi.

Papež želi s svojim apostolskim obiskom opogumiti katoličane k nadaljnjemu prizadevanju za dobro in pravičnost, za okrepitev krščanstva in evangelizacije v tej državi. Poleg tega bi jih rad spomnil, da se sovraštvo, nasilje, ponos in krivica različne oblike greha.

Nastop dveh slovenskih predstavnikov v Rimu

Vsederavnni tajnik PSDI minister Nicolazzi je v torek 27. maja sprejel na sedežu stranke v Rimu delegacijo Slovenske skupnosti, ki sta jo sestavljala deželni podtajnik Gradimir Gradnik in goriški pokrajinski odbornik dr. Mirko Špacapan.

V poglubljenem, dolgem razgovoru sta predstavnik SSK podrobno seznanila višokega vladnega predstavnika z vsemi vidiki zakonske zaštite Slovencev v Italiji in seveda še posebej s pričakovani in zahtevami SSK kot edine slovenske stranke v Italiji.

Naslednji dan sta se slovenska predstavnik razgovarjala tudi z ministrom za dežele Vizzinijem, ki je obrazložil svoje stališče do naših problemov. Razgovori so potekali odkrito in zelo konstruktivno. Ob koncu so se domenili za ponoven sestanek med tajnikom PSDI in ministrom Nicolazzijem, ministrom Vizzinijem in deželno Slovensko skupnostjo, ki bo na sedežu PSDI v Rimu 4. junija ob treh popoldne.

SSK v deželnem vodstvu Združenja evropskih občin

Prejšnji teden je bila v Vidmu prva seja novoizvoljenega glavnega sveta AICCCE (Združenje evropskih občin in dežel) za Furlanijo-Julijsko krajino. Dosedanji predsednik deželni svetovalec Paolo Braida (DC) je podal kratko poročilo o novih nalogah in o zadnjih kongresih v Palermu in v Berlinu. Nato so bile na vrsti volitve; za predsednika je bil potrjen dr. Braida, podpredsednika pa po en predstavnik PSI in PCI. V izvršnem odboru je med drugimi tudi gorški občinski odbornik dr. Andrej Bratuž za SSK. V nadzornem odboru pa ostane še naprej tržaški občinski odbornik prof. Aleš Lokar.

Ura verouka. Prijave do 7. julija

Solsko skrbništvo je poslalo okrožnico z navodili, kako bo s prijavo glede verouka na šolah in v otroških vrtcih. Do 10. junija morajo vsi dijaki imeti v rokah posebne obrazce za prijavo k verouku. Starši, ki vpišejo otroka v vrtec, morajo izjaviti, ali želijo, da ima otrok tudi pouk v verouku. Glede osnovnih šol bi v naših krajih pod bivšo Avstro-Ogrsko moralo ostati vse kot do sedaj, ker je senat zavrnil predlog komunistične partije, naj bi se glede verouka naši kraji prilagodili ostalim pokrajinam v državi. To se pravi, da otroci osnovnih šol avtomatično obiskujejo tudi verouk, če jih starši ob vpisu ne odjavijo.

Glede srednjih šol vseh vrst pa velja načelo, da morajo starši ob vpisu dijake prijaviti k verouku; če so pa dijaki starejši od 14 let, morajo sami dati to izjavo in starši podpisati. Vse to je treba izpolniti do 7. julija.

Tisti, ki se za verouk ne bodo prijavili, bodo imeli kaj drugega. Toda kaj bo »to drugo« se pravzaprav še ne ve.

Kamenčki

Iz Sovjetske zveze samo dobro

V dneh, ko je minister za zdravstvo prepovedal uživanje solate, češ da je okužena zaradi atomskega žarčenja, je tovariš Love hodil vsak dan na vrt in si nabral polno naročje solate; jedel jo je pri kosilu in pri večerji. Pa so ga vprašali:

»Tovariš, kaj se nič ne bojiš jesti solato, ki jo je okužilo atomsko žarčenje iz Černobila?«

Odgovor: »To je samo kapitalistična propaganda. Iz Sovjetske zveze ne more priti nič slabega.« In je jedel kraško solato z največjim tekom.

(r+r)

P. S. - Dogodek ni izmišljen.

★

Korajža velja!

Po nedavni katastrofi v Černobilu v Sovjetski zvezi so se zahodni ekološki in drugi »pacifisti« splašili in začeli demonstrirati in protestirati proti gradnji jedrskih elektrarn na Zahodu. Ne v Rusiji.

Zanimivo je, da se ruski ekološki (če jih je kaj) niso nič splašili, čeprav so zavoljo nesreče v Černobilu edino Rusi morali žrtvovati svoja življenja.

Neki ruski funkcionar je celo izjavil, da se Rusija v nobenem primeru ne bo odrekla jedrskim elektrarnam.

Tako je: korajža velja!

Širite „Katoliški glas“

Francu Štuhecu v slovo

V četrtek 22. maja jutraj je v tržaški bolnišnici pri Mariji Magdaleni po kratki a hudi bolezni umrl g. Franc Štuhec. K zadnjemu počitku smo ga pospremili v ponedeljek 26. maja popoldne. V Trebčah je bila pogrebna sv. maša, pokopali pa smo ga po njegovi želji na repentaborskem pokopališču. Somaševanje je vodil tržaški škof Bellomi, ki se je pokojniku z izbranimi besedami iskreno zahvalil za njegovo dolgotrajno in plodovito delo v tržaški škofiji. S škofom je somaševalo 60 duhovnikov.

Om koncu maše je spregovoril tudi škof vikar dr. Lojze Škerl, ki se je pokojniku zahvalil v imenu slovenskih duhovnikov, ki so spremljali njegovo delo. Govoril je tudi salezijanski inšpektor g. Anton Košir iz Ljubljane, ki se je udeležil pogreba s številnimi salezijanskimi sobraty in bogoslovci.

V Trebčah in na pokopališču se je zbrala številna množica iz vseh krajev, saj je bil g. Štuhec znana in spoštovana osebnost. Pri maši so peli zbrani pevci, mladinski zbor Vesela pomlad z Opčin in salezijanski bogoslovci, ki so zapeli tudi na pokopališču. Tam je vodil pogrebni obred škof vikar dr. Lojze Škerl. Ob grobu je spregovoril deželni poslanec SSK dr. Drago Stoka.

Franc Štuhec se je rodil 23. marca 1913 v Križevcih (Prekmurje). V salezijansko družbo, kateri je z velikim ponosom ostal zvest vse do svoje smrti, je stopil leta 1929, večne zaobljube je opravil leta 1937, mašniško posvečenje je prejel 7. julija 1940 v Ljubljani.

Kaj vse je doživel v Ljubljani v vojnih letih, je težko povedati. Vsekakor je tudi njega zajela tragedija ob koncu vojne. Pribežal je v Trst z upanjem, da bo lahko kaj naredil za Slovence. Ustavil se je v tržaški salezijanski skupnosti in takoj začel z načrtovanjem. Dobro se ga spominjam, kako mi je v škofijskem uradu potožil, da ne najde odziva pri svojih italijanskih sobratih za dušnopastirsko delo med Slovenci. Miril sem ga, naj vendar potrpi, a vse zaman. Končno so ga — preprosto rečeno — iz Trsta zapodili.

Tržaški škof Santin je razumel njegovo tragiko, se ga usmilil in sprejel v škofijo. Oktobra 1946 je šel za kaplana v Sezano (Avber), 15. septembra 1947 za kaplana na Katinaro in 15. februarja 1949 za župnika v Dolino.

V Dolini ga je čakalo težko delo, a s svojo vztrajnostjo, iznajdljivostjo in pogumom je marsikaj ustvaril. Včasih ni miril svojih besed in zato je začel v marsikateri spopad z oblastmi in župljani.

Pred njim je bil župnik v Dolini g. Anton Smerkolj, danes kanonik in stolni župnik v Dolini. Ta je hotel poklicati v Dolino šolske sestre in odpreti otroški vrtec. To ni ošlo vsem po volji in so zato g. Smerkolja za praznik sv. Socerba zvalili v cono B za sveto mašo, ga pretepili in ga 24. maja 1948 dali celo v koprake zapore.

Kar je g. Smerkolj začel, to je potem Štuhec nadaljeval. Sestre so odprle otroški vrtec, za katerega — kakor za tistega v Borštu — so po posredovanju škofa Santina prejele od zaveznikov potrebne pomoči. Štuhec jim je pomagal tudi z odstopom nekaterih prostorov v samem župnišču. Kupil je hišo za novo župnišče, uredil majhno dvorano in načrtoval mladinski sedež. Zavezniki so v tem času postavili nov zvonik.

Prvega oktobra 1959 je prevzel vodstvo Marijanišča na Opčinah. Vodstvo je sprejel pod pogojem, da škofija Marijanišče popolnoma »odstopi« salezijancem. Škof je na ta predlog pristal in kmalu je bilo vse pripravljeno za prehod. Do tega pa ni prišlo. Pravega razloga nisem še spoznal.

Leta 1966 je vodstvo Marijanišča prevzel g. Doberšek, ker so Štuheca redovni predstojniki poklicali v Ljubljano. Tu je bil župnik na Rudniku in se je posvetil zlasti tisku. A njegova zavzetost ni bila pogodu krajevnim oblastem. Nastale so težave, prišlo je do preiskave, odvzeli so mu potni list; Štuhec se je ustrašil in je

zopet pribežal k nam v oktobru 1973.

Tu pri nas ga je čakalo veliko razočaranje. Pri meni v uradu je jokal, da smo z njim pretrdi in da ne razumemo njegovih težav. Kako naj ga sprejmemo, kam naj ga damo? Bival je pri svojih sobratih v Marijanišču, pomagal in si pomagal, kakor je vedel in znal. Počasi se je vse poleglo; sodišče v Ljubljani mu je 16. oktobra 1979 sporočilo, da so prenehali razlogi, zaradi katerih mu je bilo odvzeto potno dovoljenje.

V februarju 1982 ga je tržaški škof imenoval za kaplana v župniji sv. Avgustina v Podlonjerju, pozneje je prevzel župnijo v Zgoniku (gorška nadškofija), ob koncu leta 1985 je bil imenovan za župnika v Trebčah. Upal je, da bo tu po težki, a dobro uspeli operaciji na nogi našel miren kotiček. Božja previdnost je drugače odredila.

Z g. Štuhecom smo izgubili duhovnika-sobrata, a smo tudi izgubili moža, ki se ni ustrašil pred težavami in ki je imel vedno nove ideje in načrte. Bil je odličen organizator. Številna množična romanja s Tržaškega in Goriškega so njegovo delo. Ta žilica ga ni nikoli zapustila. Res je, da mu vedno nismo mogli slediti, a občudovali smo njegovo požrtvovalnost in energijo.

Zelo se je zanimal za katoliški tisk. Oživil je salezijanske Knjižice, ki so šle med naše ljudi v visoki nakladi. Rad je pisal v naše liste, a včasih — je kar po svoje udaril. Začel je njegov prispevek o Spomeniki Hribar je objavil Katoliški glas 15. maja. Odgovorja prof. Borisa Pahorja Štuhec ni več bral. Več let je bil predsednik Duhovske zveze (združenje slovenskih tržaških duhovnikov). Zelo se je tedaj zanimal, da bi slovenski katoliški dijaki v Trstu imeli svoj zavod.

Ob koncu bi rad omenil njegovo skrb za svetišče na Vcjni. Kaj vse bi dal, da bi bilo v svetišču kaj več slovenskega in da bi Slovenci radi romali v to svetišče! Nebeška mati naj mu bogato poplača vse njegove skrbi, pobude, težave in trpljenje!

Lojze Škerl

Pokojni duhovnik Franc Štuhec (na desni) v družbi škofovega vikarja dr. Lojzeta Škerla (na levi) in msgr. Stanka Zorka (v sredi) 25. apr. 1975 na Stari gori pri Čedadu

Sožalje

Ob smrti duhovnika in spremljevalca našega cerkvenega in kulturnega dogajanja g. Franca Štuheca izražajo iskreno sožalje salezijanski skupnosti na Opčinah cerkveni pevski zbor »Sv. Jernej« - Opčine.

★

Prvo, kar človek v življenju odkrije in zadnje, za čimer stega roko, najdragocenejše, kar v življenju ima, pa četudi se tega ne zaveda, je družinsko življenje. (Adolf Kolping)

Vedno večje je število naših zaslužnih mož, ki jih ni več med nami. Lansko leto nas je zapustil tudi dr. Avgust Sfiligoi.

Ob prvi obletnici smrti se ga spominjamo ter se mu ponovno zahvaljujemo za vse, kar je v svojem življenju storil za naše ljudstvo kot prepričan Slovenec in demokrat.

Se posebej se želi oddolžiti njegovemu spominu Slovenska prosvetna matica iz Trsta v priznanje za pozornost, s katero je dolga leta spremljal njeno kulturno poslanstvo v zamejstvu.

Gorica-Trst, 28. maja 1986

Priljubljeni

tržaške novice

Zbor »L. Bratuž« v Rojanu

V nedeljo 25. maja nas je počastil s svojim obiskom goriški zbor »Lojze Bratuž« s svojim dirigentom Stankom Jericijem. Zbor je sodeloval z ubranim petjem pri maši po radiu. Popoldne ob 16.30 pa je bil na sporedu njegov koncert v cerkvi. Kljub sončni nedelji se je zbralo lepo število ljudi. Zbor je najprej izvajal motete J. Gallusa, nakar so prišle na vrsto verske pesmi desetih skladateljev: P. Merkuš, V. Vodopivec, M. Filej, L. Mav, H. Sattner, L. Bratuž, S. Jericijo, M. Renar in M. Tomc.

Zapeli so dve postni pesmi, potem evharistično. Marijine. Posebno občutena je bila Pesnikova molitev S. Jericija na besedilo K. Mauserja. Ker je bil praznik sv. Trojice, so pevci podali za sklep Tomčev V slavo Trojice. Poslušalci so zbor ob koncu nagradili z dolgotrajnim ploskanjem.

Srečanje s člani zbora »Lojze Bratuž« se je potem nadaljevalo v Marijinem domu. - Stanko Zorko

Bazovica

V nedeljo 18. maja je bilo v Bazovici VIII. srečanje za bolnike in ostarele. Organizirala ga je Duhovska zveza iz Trsta. Letos je bilo že šestič v Bazovici, prvo srečanje pa je bilo pred osmimi leti na Repentabu.

V bazovski cerkvi se je ob 16. uri zbralo veliko ljudi. Somaševali so dr. Marjan Šef, jezuitski pater in bivši zdravnik iz

Ljubljane, škofov vikar dr. Lojze Škerl in g. M. Gerdol. Pozdravni govor je imel prof. Ivan Artač, ki je s primernimi besedami poudaril važnost takega srečanja. Misel pred očenajem je podal prof. Maks Sah, pridigal pa je dr. Šef. Med mašo je pel openski cerkveni zbor.

Ob tej priložnosti je prišla do izraza okrašena cerkev, na novo prebarvane in urejene freske, ki dajejo svetišču poseben sijaj. Zahvala gre msgr. Živicu in vsej župnijski skupnosti, ki je pripomogla, da je prišlo do obnove fresk.

Po maši je bilo družabno srečanje v Slomškovem domu. V dvorani je bilo predvajanje diapozitivov »Po Kristusovih stopinjah v poveličanje«. Člani župnijske skupnosti so udeležence pogostili z bogato zakusko. V prijetnem vzdušju in ob veselem razgovoru so se gostje razšli ter si zaželeli podobno srečanje tudi prihodnje leto. - M. D.

Župnija sv. Jerneja apostola - Opčine in mešani zbor »Sv. Jernej« - Opčine vabita na

KONCERT

ki bo v župnijski cerkvi na Opčinah v soboto 31. maja ob 20. uri za slovesen zaključek šmarnic. Sodelujejo: MPZ »Vesela pomlad«, Sentjakobska vokalna skupina (vodi Dina Slama) in mešani zbor »Sv. Jernej«. Izbor Marijinih pesmi Alberta Miklavca bo podala Krasulja Simoniti-Suhadolc.

Slovenija, povsod imaš svoje ljudi!

V zadnji številki »Glasa koncila« sem zasledil novico, da je v soboto 3. maja v Zagrebu umrla s. Marjeta Jarc, redovnica družbe Hčera božje ljubezni in da je bila dolga leta zakristanka v zagrebški stolnici. Pogreb je opravil sam kardinal Kuharič v sredo 7. maja. Po pogrebu pa je vodil zanjoma somaševanje v stolnici pomožni škof Kokša.

Kdo je bila ta redovnica? Rodila se je leta 1906 v Ajdovcu pri Novem mestu. Kot nuna je bila do leta 1933 v Sarajevu, potem je bila premeščena v Zagreb v gospodinjsko šolo. Leta 1945 so morale sestre šolo zapreti. Nadškof Stepinac je takrat prosil sestre, če bi sprejele skrb za zagrebško stolnico. S. Marjeta je bila med prvo skupino redovnic, ki so opravljale zakristansko službo in je v tej službi ostala do smrti, polnih 41 let.

»Glas koncila« poudarja, da je ljubila svojo službo, ki ni bila vedno prijetna. Stolnica je cenila kot svoj rodni dom. Bila je tiha in ponižna ter zelo obzirna do duhovnikov in do ljudi. Številni duhovniki se je spominjajo, ker so s. Marjeto srečevali v katedrali že kot bogoslovci. - Stanko Zorko

UTRIP CERKVE

Jezuiti odhajajo iz Celovca

Jezuitski red bo konec junija ukinil svojo postojanko v Celovcu in se 21. junija v okviru slavlja v Kolpingovi hiši in bogoslužja s škofom Kapellarijem uradno poslovil od prebivalstva deželnega glavnega mesta.

V celovski redovni postojanki je nazadnje živelo sedem patrov Družbe Jezusove, med njimi več upokojenih univerzitetnih profesorjev, ter dva brata laika. Ukinitve redovne postojanke v Celovcu pa ne prizadene jezuitske postojanke v St. Andražu v Labotski dolini.

Kakor je rečeno v izjavi redovnega vodstva, novi vstopi v red v Avstriji niso mogli izravnati nazadovanja števila članov. Zato je red že pred 15 leti izdelal za avstrijsko provinco načrt, da se nekatere postojanke ukinejo. Jezuiti obžalujejo tudi za red boleči odhod iz Celovca »ne nazadnje zato, ker je Koroška vedno dajala naraščaj«, je rečeno v izjavi. V tem času živi v Družbi Jezusovi deset jezuitov, ki so doma na Koroškem. Dva mlada Korošci pa se trenutno v tem času v jezuitskem redu pripravljata na duhovniški poklic.

Nova katoliška cerkev v Črni gori

V mestu Nikšić je barski nadškof Petar Perković 1. maja posvetil novo cerkev v

čast sv. bratov Cirila in Metoda. Katoliška župnija v Nikšiću je bila ustanovljena leta 1934 in sicer predvsem za katoliške uradnike in njihove družine. Vojna je preprečila gradnjo svetišča. Leta 1971 so prevzeli skrb za župnijo slovenski salezijanci in pet let kasneje so začeli graditi novo cerkev. Načrt zanjoma je izdelal domačin arhitekt Slobodan Vukajlovič. Sedanji župnik je Ciril Zlobec. Posvetitve nove cerkve se je udeležilo okoli 200 slovenskih romarjev, 30 slovenskih salezijanskih bogoslovcev, ki so med slovesnostjo peli ter inšpektor slovenskih salezijancev Tone Košir. Gradnjo nove cerkve so podprli tudi slovenski verniki.

Spomin sv. Klementa in tovarišev praznik za katoliško Cerkev

Rimska kongregacija za bogoslužje je ugodila prošnji jugoslovanske škofovske konference, naj se v katoliški Cerkvi uvede liturgični praznik sv. Klementa in drugih učencev sv. Metoda. Praznik naj se obhaja 27. julija v škofijah Jugoslavije in v tistih škofijah, ki bodo to zaprosile. Praznik torej ni avtomatično raztegnjen na celotno Cerkev.

Sv. Klement Ohridski se je po izgonu iz Velike Moravske ustavil v Makedoniji in postavil svoj sedež v Ohridu, kjer je ustanovil bogoslovno šolo in postal nadškof. Umrl je 21. julija 916.

Gorazd je drugi Metodov učenec, po rodu iz Velike Moravske. Metod ga je ob smrti imenoval za svojega naslednika, toda kakor ostali učenci je tudi on bil izgnan iz Moravske. Umrl je najbrž nekje na Poljskem.

Angelarij je tretji Metodov učenec. Umaknil se je v Bolgarijo in ob pomoči kneza Borisa opravil bogato versko-prosvetno delo za Bolgare.

Cetrti Metodov učenec je sv. Naum. Bil je pomočnik sv. Klementu Ohridskemu. Njemu je posvečena cerkev ob Ohridskem jezeru, in stoji tik ob meji z Albanijo.

Zadnji učenec je sv. Sava. Po umiku iz Moravske je deloval med južnimi Slovani, toda ni znano, kje je zaključil svoje zemsko potovanje.

To so Metodovi učenci, ki se jih bomo v liturgiji spominjali vsako leto 27. julija.

Napoved rimske sinode in okrožnice o Sv. Duhu

Zvečer pred binkoštnim praznikom se je zbrala na trgu sv. Petra v Rimu velika množica ljudi. Srečanje je služilo za pripravo na binkoštni praznik. Poleg skupne molitve in skupnega petja je bilo tudi osebno pričevanje laikov. Maševal je sv. oče. V govoru pa je napovedal dve novosti: vršila se bo sinoda rimske škofije in 30. maja bo papež izdal svojo peto okrožnico in sicer o Sv. Duhu.

PASTIRČKOV ODER

1

Ob 40-letnici izhajanja Pastirčka

Za Veliko noč leta 1946 so šolski otroci na Goriškem in kasneje na Tržaškem dobili nenavadno in nepričakovano darilo: pojavila se je drobna mladinska revija z naslovom »Pastirček«.

Od tiste Velike noči pred 40 leti se izhajanje Pastirčka ni več ustavilo. Revija se je iz začetne skromnosti polagoma razvijala in dosegla stopnjo, ki jo ima danes. Ob svoji 40-letnici je Pastirček izdal knjižico z naslovom »Pastirčkov oder«, ob naslovu pa je številka 1, kar pomeni, da je v načrtu tudi nadaljevanje. V predgovoru lične brošure že med prvimi stavki zvezo, za kaj gre: »Pastirčkov oder je izbor prizorčkov, ki so izhajali v Pastirčku v njegovi 40-letni življenjski dobi. Uredniški odbor zamejske otroške revije je tako izpolnil želje mnogih učiteljev, duhovnikov in vzgojiteljev, ki povprašujejo po kratkih in izvirnih otroških igrinah.«

Iz tega uvodnega pojasnila izhaja, da je brošura namenjena predvsem šolskim vzgojiteljem, ko ob raznih priložnostih pripravljajo prireditve na improviziranih šolskih odrih, pa jim pogosto manjka ustreznega gradiva za žive prizorčke. Take priložnosti, ki so tako domače našemu šolskemu življenju mimo uradnih učnih programov, so zlasti praznovanja svetega Miklavža, Božiča, materinskega dne in še druge.

Po teh štirih vrstah so v publikaciji tudi objavljeni prizorčki z navedenimi tematikami. Vseh je po številu 29; gre za prirčne slike, podane v slogu otrokovega doživetja prazničnega sveta, kjer se doživita spoznanja prepletajo s sanjami in pravilnostjo.

Avtorji prizorčkov so povprečni učitelji in kulturno-prosvetni delavci, ki so del svojega prostega časa — včasih zelo velik del — posvetili prav našim najmlajšim. Samo nekaj imen: Ljubka Sorli, Mariza Perat, Zora Piščanc, Tončka Curk, Darina Konc, Anamarija Zlobec, Lučka Susič, Ivan Artač. Pred seboj imamo gradivo za nešteto bodočih šolskih prizorčkov, uredniki pa nam v uvodu sporočajo, da je to le prvi izbor, in da je gradiva vsaj še za eno tako publikacijo.

Poleg dragocenega teksta za praktično uporabo pa se nam »Pastirčkov oder« zdi še nekaj več. To je kar majhen spomenik eni izmed oblik ustvarjalnosti, dramski, ki se je skozi 40 let pojavljala na straneh Pastirčka. Za vse, ki jih je Pastirček spremljal skozi otroška leta, pa je ta publikacija hkrati prelep spomin na lastno otroštvo in na neki slog življenja, ki je vreden, da se ohrani. To je slog, ki bi ga opisali s tremi besedami: vedrina, vernost in slovenstvo.

Knjiga »Pastirčkov oder 1« kakor tudi »Pastirčkova pesem 3« se dobita na upravi Pastirčka v Gorici, Riva Piazzutta 18, v Katoliški knjigarni v Corici in pri Fortunatu v Trstu. Saša Martelanc

Umrl je nekdanji rektor italijanske Katoliške univerze

V nedeljo 18. maja je umrl v Milanu prof. Giuseppe Lazzati, bivši rektor Katoliške univerze. Ob njegovi smrti je sv. oče poslal milanskemu nadškofu kardinalu Martiniju občuteno sožalje.

Giuseppe Lazzati se je rodil leta 1909 v Milanu, kjer je študiral na Katoliški univerzi. Med vojno je bil dve leti v koncentracijskem taborišču v Nemčiji. Prva leta po vojni se je udeleževal političnega življenja. Leta 1953 ni več predložil svoje kandidature za parlament. Ostal je samo profesor na Katoliški univerzi. Leta 1968 je bil imenovan za rektorja te univerze in ostal na tem mestu do leta 1983. Ko je zapustil vodstvo ustanove, je posvetil svoje moči razglabljanju o mestu katoliškega laika v Cerkvi in v svetu in je o tem napisal in izdal tri knjige.

Ustanovil je tudi svetni inštitut »Cristo Re«. Člani inštituta so imeli v njem ustanovitelja, očeta in učitelja. Pogrebne slovesnosti so bile v torek 20. maja.

Sv. birma v Gorici

Na praznik sv. Trojice 25. maja popoldne ob štirih je nadškof p. A. V. Bommarco počel zakrament sv. birme 18 mladim iz naše slovenske duhovnije v Gorici. Cerkev je bila za to priložnost lepo okrašena in birmanci pripravljeni za ta njihov praznik. Z nadškofom je somaševal naš dušni pastir g. Cvetko Žbogar, g. kaplan Marjan, ki je birmance že od jeseni pripravljaval, pa je vodil molitve in petje, da so birmanci pri maši lahko sodelovali.

Po nadškofovem nagovoru so birmanci izpovedali svojo vero in prejeli zakrament Sv. Duha. Ljudsko petje je mogočno odmevalo in pokazalo, da smo ena božja družina, ki v svojem materinem jeziku časti Boga in prejema zakramente.

Po maši je bila na dvorišču za cerkvijo zakuska, h kateri so bili vsi verniki povabljeni ter so jo pripravile članice župnijskega sveta in starši birmancev. G. nadškof se je ustavil med našimi ljudmi in z njimi prav po domače kramljal.

Hvala Bogu za lep sončni dan in vse darove, ki jih je po Sv. Duhu razlil v mlada srca. Bog daj, da bi bili novi birmanci živi pričevalci Kristusovi in bi se njihove družine še bolj oklenile naše skupne svetoivanske cerkve, saj je tudi slovenska duhovnija v Gorici s cerkvijo sv. Ivana naš skupni duhovni dom.

ZVEZA SLOVENSKE KATOL. PROSVETE GORICA

vabi na

ZAKLJUČNO PRIREDITEV GLASBENIH ŠOL

v četrtek 12. junija ob 20.30
v Katoliškem domu v Gorici

Sodelujejo šole iz Doberdoba, Jamelj, Gorice, Plešivega, Štandreža ter iz Števerjana.

Nagrade za prometno vzgojo

Kot vrsto let je občinska uprava tudi letos priredila v sodelovanju z avtomobilskim klubom nagradno tekmovanje za prometno vzgojo, namenjeno goriškim osnovnim šolam. Po izločitnih tekmah je prišlo do nagajevanja, ki je bilo v soboto 24. maja na trgu Battisti. Pri tem je bila na sporedu tudi blagoslovitev vozil, ki jo je opravil nadškof Bommarco. Vse udeležence je v imenu občinske uprave pozdravil občinski odbornik dr. A. Bratuž, ki je poudaril pomen podobnega tekmovanja za vzgojno in družbeno rast otrok. Govoril je še predsednik goriškega avtomobilskega kluba Tarel. Med drugimi so bili prisotni tudi goriški podprefekt ter razni predstavniki vojaških oblasti.

Za slovenske osnovne šole je bila nagajena goriška šola »O. Župančič«. Učenka 4. razreda Sara Komavli se je uvrstila na tretje mesto in prejela kot nagrado bicikel, pokal in bronasto kolajno. Spominsko bronasto kolajno goriške občinske uprave je prejela tudi učiteljica 4. razreda Sonja Klanjšček.

Nastop orkestra iz Sudetov

Ciklus večernih koncertov, ki ga organizira združenje Lipizer, se je zaključil z nastopom Filharmoničnega orkestra iz Sudetov iz poljskega mesta Walbrzych. Raven orkestra je ocenilo že samo občinstvo, ki je nadvse ugodno sprejelo tudi dirigenta Jozefa Wilkomirskega in pianistko Ano Wesolowsko.

Prva je bila na sporedu simfonija iz Verdijeve opere Moč usode, nato Lisztov koncert v E-duru za klavir in orkester in končno četrta simfonija Čajkovskega v f-molu.

Kakovosti nastopajočih pa ni odgovarjala številnost občinstva, ki je bilo slabo zastopano. Poraja se vprašanje, ali Goričani sploh razumejo organizacijske in finančne napore, ki so potrebni za doseg takih kvalitetnih gostovanj, po drugi strani pa nekateri tožijo, da naše mesto ne nudi nič kakovostnega. - L. Q.

Vinska razstava v Števerjanu

Števerjanski in oslavske vinogradniki so se skupno prvič predstavili na vinski razstavi v Števerjanu ob 1. maju leta 1964. Tedaj so obiskovalcem postregli z vinom v pletenkah. Dares so drugačni državni predpisi, zato smo lahko za pultom videli lično urejene buteljke s pisanimi etiketami. Obiskovalec je tokrat imel izbiro vin, ki so značilna za ta del naše dežele. Na letošnji vinski razstavi je predstavilo svoja vina 14 vinogradnikov. Čeprav se

še vedno vleče polemika o italijanskem vinskem škandalu, ne smemo mimo nje, četudi nekateri menijo, da ta škandal ni zajel vin, ki se pridelajo v naši deželi. Zadnje statistične raziskave dokazujejo, da se je povpraševanje in potrošnja vina tudi pri nas zmanjšala. Povečala pa se je poraba drugih pijač, predvsem piva in najrazličnejših sod. Ta podatek se običajno pozna v času turistične sezone. Letos pa je prišel kar dobra dva meseca prej. Zato bi briški vinogradniki ne smeli biti brez skrbi. Sprijazniti se bodo morali z dejstvom, da bo vinska kriza prej ali slej zajela tudi nje same. Ne samo zato, ker so med najdražjimi v Italiji, pač pa tudi zato, ker raziskave potrošnje kažejo, da ljudje postajajo vedno bolj previdni pri nakupu vin.

Zanimivi so podatki, ki jih je ob razstavi povedal baron Formentini iz Števerjana. Med drugim je dejal, da so Brda v Italiji dobila zaščitno vinsko oznako (DOC) leta 1968. Od tega datuma do danes pa se je potrošnja briškega vina povečala kar za 390 %. Do 1968 je imelo to področje 80 ha vinogradov, danes pa jih ima kar 300. Leta 1968 je bila proizvodnja vina na 80 ha 6.130 hl, sedaj pa znaša na 300 ha 23.140 hl. Leta 1968 je prevladovala sorta tokaj, sedaj je ta na četrtem mestu. Danes zavzema prvo mesto beli pinot, ki raste na 63 ha, sledi sivi pinot na 61 ha, sauvignon na 57 in tokaj na 54 ha. Rdeča in črna vina ne dosežejo niti desetine pri celotni proizvodnji na briškem področju.

Na vinski razstavi je obiskovalca motilo zlasti to: Samo en vinogradnik je imel dvojezično etiketo; vsi ostali so imeli samo italijanske! Take stvari se ne dogajajo na narodnostno mešanih področjih Francije, Španije ali Portugalske. Nekateri to zagovarjajo, češ da so odjemalci naših vin v glavnem Italijani. To ne drži, ker jih večjo količino kupijo tudi ZRN, Anglija in ZDA, pa še kje drugje. Nekje v ozadju ima obiskovalec vtis, da se naši Brici sramujejo svojega narodnostnega porekla. Celotni nekateri naši ugodni kmetje, ki nekaj dajo na slovenstvo, to pozabljajo. S tem sami brišemo svojo narodnostno zgodovino in svojo narodnostno pripadnost.

Zanimivo je, da so po naših slovenskih občinah dvojezični napisi. Kmetje, ki doma prodajajo vino, pa so poskrbeli samo za italijanske napise. Kot tudi nekateri naši gostinci.

Kot posebnost naj povem še to, da že lep čas visi v Števerjanu na Sovenci tabla, na kateri v treh jezikih piše, da tod teče vinska cesta. Medtem, ko sta italijanski in deloma nemški napis pravilna, je v slovenščini pisano CESTA VINA. Čudim se, da se noben števerjanski šolar ni zanimal, kako bi se v materinem jeziku moralo prav zapisati in bi koga opozoril, naj se to popravi. Ni dovolj, da se predstavlja s raznimi manifestacijami, potrebna je tudi skrb in zavest za materin jezik in narod, ki mu pripadamo.

Popotnik po Vinski cesti

Sovodnje

Koncert. V soboto 24. maja je Združenje ital. zborov Goriške pokrajine (USCI) nastopilo v Kult. domu, potem ko je že organiziralo pevsko nastopa v Moši in Ronkah, obakrat v župnijskih dvoranh.

Predstavniki USCI je v pozdravnem govoru orisal nastanek in delovanje te ustanove, ki letos nastopa že deseto leto zapored. Namen Združenja je, da se zbori medsebojno spoznavajo in primerjajo, pevci pa izmenjavajo svoja izkustva. S tem tudi poglobljajo prijateljstvo, ki je glavni vir miru in sožitja. Govornik je še dodal, da spada v ta okvir tudi nastop v Sovodnjah, na katerem je to pot častni gost domači Sovodnjski nonet. Posebna komisija stalno sledi nastopom Združenja in ocenjuje pevsko kakovost nastopajočih zborov. Na koncu se je govornik zahvalil sovodnjski občinski upravi za pokroviteljstvo nad nastopom in KD Sovodnje za dvorano.

V imenu občinske uprave je nato pozdravil odbornik Emil Tomsic. Med drugim je dejal, da je uprava z veseljem sprejela pokroviteljstvo nad prireditvijo.

Sledili so nastopi posameznih zborov. Moški zbor Aris iz Tržiča je pod vodstvom Leonarda Di Pierro zapel skladbe polifonske vsebine, medtem ko je mešani zbor Angelo Capello iz Begliana (vodi Dorino Fabris) izvajal poljudne skladbe.

Zadnji je nastopil Sovodnjski nonet. Pod dirigentom Zdravkom Petejanom je zapel: V. Mirka Na trgu, rusko narodno Dvanacet razbojnikov in italijansko La

Prosvetno društvo »Štandrež« prireja

PRAZNIK ŠPARGLJEV V ŠTANDREŽU

Sobota 31. maja: ob 20. uri otvoritev in prosta zabava.

Nedelja 1. junija: ob 16. uri slikarski ex-tempore; ob 19. uri nastop godbe na pihala iz Anhovega in štandreške baletne in ritmične skupine. Sledi prosta zabava.

Sobota 7. junija: prosta zabava.

Nedelja 8. junija: ob 19. uri nastop štandreškega mladinskega zbora, veseloigra »IDEALNA TAŠČA« v izvedbi dramske skupine PD »Štandrež«, mešani zbor Rupa-Peč in nagrajevanje ex-tempore; sledi vesela družabnost.

Montanara. Nastopiti bi bil moral tudi zbor Coral di Lucinis iz Ločnika, pa je zaradi nezgode pevovodje Franca Valentinsiga nastop odpovedal. Program je povezovala Majda Pelicon.

Na koncu je župan Primožič v imenu občinske uprave predstavnikom nastopajočih zborov poklonil plakete ter se zahvalil za njihovo prisotnost in trud. - R. D.

Obnovili so grob dr. Alojzija Resa

Na Sv. gori je pokopališče, kjer počivajo nekateri, ki so na Sv. gori umrli ali so si posebej želeli biti tam pokopani. Med temi slednjimi je tudi prof. Alojzij Res. Prav te dni in sicer 17. maja je poteklo 50 let od njegove smrti. Umrli je namreč v Benetkah 17. maja 1936.

Alojzij Res je bil po rodu Goričan; rodil se je leta 1893. Po končani gimnaziji je bil nekaj časa v bogoslovju; potem se je posvetil študiju slavistike in postal profesor ter učil na univerzi Ca' Foscari v Benetkah. Po prvi svetovni vojni se je uveljavil v Gorici in Trstu z raznimi kulturnimi pobudami, npr. z zbornikom Dante ob 600-letnici smrti tega največjega italijanskega pesnika; z zbornikom Jadranski almanah leta 1923; s prevodom Rožic sv. Frančiška, ki jih je ilustriral Tone Kralj (1927). Med prvo vojno je izdal črtice Ob Soči z motivi iz vojnih časov na Primorskem. V Gorici je bil tista leta povezan s Francetom Bevkom, Tonetom Kraljem, Filipom Terčeljem ter drugimi našimi kulturniki. Pozneje, ko se je za stalno preselil v Benetke, so se ti stiki zmanjšali, prenehali niso nikoli; ostal je povezan z Gorico do smrti in po smrti, ko si je izbral zadnji dom prav na Sv. gori.

Prijatelji so mu postavili nagrobni spomenik po zamisli Toneta Kralja. Ščasoma sta spomenik in grob postala žrtev vremena. Sedaj za 50-letnico smrti je Goriški muzej obnovil ploščo in grob. V soboto 17. maja je bila tudi spominška komemoracija ob grobu. Govoril je Marijan Breclji, Hubert Bergant je pa Resu v spomin v baziliki imel orgelski koncert. Škoda, da se take spominške pobude bolj ne razglasijo za časa, ker bi gotovo bila udeležba številnejša. Škoda tudi, da nimamo kake daljše študije o tem goriškem pesniku, pisatelju in kulturniku.

SKPD »Mirko Filej« v Gorici vabi na

KONCERT NABOŽNE GLASBE orgle in glas

ki bo v četrtek 5. junija ob 20.30 v goriški stolnici. Nastopata: Hubert Bergant - orgle in Samo Vremšak - bariton. Na sporedu so sledeči skladatelji: M. Tomc, H. Schütz, H. Haselbock, I. S. Bach, F. Liszt, A. Nedved, p. H. Sattner, M. Kogoj, M. Sofianopulo, L. Johnson in S. Imre.

Duhovna srečanja za mladino

V nedeljo 25. maja se je po nekajletnem premoru spet zbrala skupina laikov, duhovnikov in rečovnica z Goriške in Tržaške — odgovorni za mladinsko pastoralo v obeh škofijah. Po pregledu vseh različnih pobud v zadnjih letih so sprejeli nekaj »uradni« program duhovnih srečanj za to poletje:

1. pri šolskih sestrah (pri Sv. Ivanu) v Trstu od 25. do 27. julija za mlade od 15. do 20. leta;

2. izbira med sedmimi tedni duhovnosti v Stržišču od 29. junija vse do 17. avgusta za mlade od 14. do 18. leta;

3. v zadnjem vikendu v avgustu za mlade nad 18. letom (v dveh starostnih skupinah) na Mirenskem Gradu.

Podrobnejša navodila bodo v kratkem objavljena in razdeljena med našo mladino. Podoben program naj bi izvajali vsako leto. Vsekakor hvalavredna pobuda!

★

Na praznik sv. Trojice je papež v baziliki sv. Petra posvetil 74 novih duhovnikov, ki izhajajo iz 23 držav. Kar 31 jih pripada prelaturi »Opus Dei«. Od začetka svojega pontifikata je sv. oče opravil 974 mašniških posvečenj in to ne samo v Rimu, ampak tudi ob svojih apostolskih potovanjih.

Letošnje ekumensko romanje

Mnogi že vedo, da se letos spominjamo 120-letnice rojstva sv. Leopolda Mandiča in obenem desetletnice njegove razglasitve blaženim. V počastitev teh obletnic prireja Apostolstvo sv. Cirila in Metoda iz Trsta in župnijska skupnost Ricmanje-Domjo romanje v rojstni kraj svetnika v Herceg-Novu. Pot se bo potem nadaljevala še v Boko Kotorsko z obiskom Marijinega otoka.

Ob povratku je predviden ogled Mostarja in okolice v Hercegovini, kakor tudi Splita in Zadra na jadranski obali. Zanimivost zase je vožnja s trajektom iz Reke do Dubrovnika z ogledom tega mesta. Sklep romanja je predviden na Trsatu.

Potovanje se bo vršilo z avtobusom in bo trajalo sedem dni: od nedelje 24. avgusta popoldne do sobote 30. avgusta zvečer. Celotni stroški znašajo 400.000 lir. Ker je za romanje veliko zanimanje in so mnogi prostori že zasedeni, se udeleženci naprošajo, da se prijavijo čimprej s prošnjo, da že ob vpisu položijo nekaj na račun kot zagotovilo svoje udeležbe na romanju. Prijave sprejemamo v kapeli sv. Leopolda Mandiča pri Domju ali v župnijskem uradu v Ricmanjih ter pri odbornikih ACM v Trstu.

DAROVI

Za popravilo cerkve v Sovodnjah: sovodnjski mladinski zbor namesto cvetja na grob nepozabne pevovodkinje Alenke Cernic 177.000; Peter Tomsic namesto cvetja na grob Helene Butkovič 50.000; G. D. 30.000 lir.

Na trideseti dan smrti drage Sonje prispevajo sorodniki za Misijonsko mašno družbo, za misijonarja I. Stanto na Madagaskarju in za m. Terezijo v Indiji po 50.000, za tiskovni sklad Katoliškega glasa pa 20.000 lir.

Ida Koshuta, Gorica: za Katoliški glas 50.000, za novo telovadnico 30.000, za lačne po svetu 30.000 in za slovenske misijonarje 30.000 lir.

R.K.S. za misijonarja Kosa 200.000 in za misijonarja Stanta 100.000 lir.

M. R., Gorica: za cesto na Sv. goro, za lačne po svetu in za misijonarje po 100.000 lir.

Za cerkev v Dolu: Rafaela Makuc s sinovi namesto cvetja na grob Antonije Vižintin 120.000 lir.

Za Sklad Mitja Čuk: druž. Sirico namesto cvetja na grob Evgenije Rudež-Covacio 30.000; učenci, učno in neučno osebe sred. šole I. Gruđen namesto cvetja na grob Aleksandrine mame Emilije Pernarčič 300.000; Miroslav Žerjal v spomin na brata Silvestra 10.000; Eda in Dora v spomin na Sabino Furlan 10.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: Duhovska zveza ob smrti sobrata Franca Stuhca 500.000; druž. Magagnato v spomin na Pavla Malalana 25.000 lir.

Za cerkev na Banah: Milka Fonda v spomin na strica Pavla 10.000 lir.

Za zbor »Vesela pomlad« na Opčinah: druž. Magnato v spomin Pavla Malalana 25.000 lir.

V spomin na očeta Pavla Malalana hčerka in sinovi za cerkev pri Banah, na Opčinah ter za cerkveni zbor istotam po 100.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Zora Hrovatin v spomin A. Sosiča in Pavla Malalana 30.000; Pangoni ob srebrni poroki 20.000; Emilija Puntar 25.000; Anica Svagelj 20.000; Lidija in Sandro Furlan v spomin očeta Romana 100.000; druž. Schreiber v spomin na mamo Eldo 100.000; Zora Hrovatin v spomin na duhovnika Fr. Stuhca 10.000; razni 3.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Lalka Sorli 20.000; Pina Kobal-Cobani 50.000; Gina Cusina 10.000; Stefanija Birs 10.000; Ema Adami 50.000; Marija Mijot 5.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Elvira Zeleznik v spomin Fr. Stuhca in pisatelja M. Javornika ter ob 25-letnici Doma 250.000; M. O. 30.000 lir.

Za misijone: T. Bembi 50.000 lir.

Za lačne po svetu: G. G. 50.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 1. do 7. junija 1986

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Vesela sanje«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Kmetijski tednik. 14.10 Nediški zvon. 14.40 »Magellanov oblak«. 17.30 Sportne novice.

Ponedeljek: 8.30 Londonski memorandum. 10.10 Koncertni in operni spored. 13.20 Primorska poje: Sovodenjska dekleta in Fantje izpod Grmade. 14.10 Iz šolskega sveta. 15.00 Otroški kotiček: Glasbene pravljice. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 16.30 Simf. orkester RTV Ljubljana. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Zgodovina je vedno že svoja lastna zgodba. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 P. Lužan: »Tercet«. Igra.

Sreda: 8.10 Gledališki glasovi. 10.10 Koncertni in operni spored. 13.20 Primorska poje: moški zbor Stmaver in mešani zbor O. Župančič iz Štandreža. 14.10 Gospodarska problematika. 15.00 Čarobni globus. 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Pravljica na Slovenskem.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 13.20 Slovenska popevka. 14.10 Ne prezirimo. 16.00 Na goriškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladinski pevski festival v Celju. 18.00 Londonski sporazum.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 13.20 Tekmovanje v Arezu leta 1985. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Iz filmskega sveta. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Violinist Č. Šiško in pianist I. Lazko. 14.10 Sociološki pogledi. 15.00 Otroški kotiček: Kaj je na koncu sveta? 16.00 Zgodovina... 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 »Magellanov oblak«.

★

OBVESTILA

Praznik sv. Rešnjega Telesa v Gorici. Za vse vernike goriškega mesta bo ob 18. uri slovesna maša v cerkvi Srca Jezusovega in po maši evharistična procesija v stolnico. Slovenski verniki imajo kot vedno v procesiji svoje mesto takoj za križem, da lahko nemoteno molijo in pojejo. V nedeljo zato odpadejo vse večerne maše v mestu, tudi slovenska pri kapucinih ob 19.30.

Na srednji šoli »I. Trinko« - Gorica, ul. Alviano 18, je od 20. maja do konca šolskega leta razstava slovenskih časopisov in revij od njihovih začetkov do danes. Razstavo si lahko ogledajo dijaki v spremstvu profesorjev v jutranjih urah, po dogovoru tudi popoldne.

Četrto šmarnično srečanje v Nabrežini bo v soboto 31. maja ob 20. uri. Nastopi zbor Fantje izpod Grmade pod vodstvom I. Kralja. Lepo vabljeni na zaključek šmarničnih pobožnosti in srečanj.

Sklad Mitja Čuk priredi v petek 30. maja ob 20.30 v Kult. domu v Barkovljah »Car glasbe in besede«. Sodelujeta mešani zbor Primorec-Tabor in Savina Remec.

ACM - Trst obvešča svoje člane, da bo maša za edinost 2. junija ob 17.30 v Marijinem domu v Trstu, ul. Risorta 3. Po maši predvajanje diapozitivov.

Društvo naravoslovcev in tehnikov Tone Penko vabi člane in prijatelje na strokovno vodeni izlet skozi Trnovski gozd k Divjemu jezeru v nedeljo 8. junija. Zbirališče ob 8. uri pred sodiščem v Trstu. Prevoz z lastnimi sredstvi.

Skupina svetoivanskih otrok pristrčno vabi svoje starše, sorodnike in prijatelje mladine na prireditve »Pisane lutke«. Veselo srečanje bo v Marijinem domu, ul. Brandesia 27 v nedeljo 1. julija ob 17. uri.

SSG, Trst uprizoni v petek 30. maja ob 21. uri na prostem na Hribenci v Borštu Goldonijeve »Primorske zdrahe«, v Kult. domu v Trstu pa v soboto 31. maja ob 20. uri Cankarjevo »Pohujšanje v Dolini šentflorjanski«.

Sv. maša v Rižarni v Trstu bo v nedeljo 8. junija ob 17. uri.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 400 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo